

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, $\frac{1}{4}$, an 5 cor., $\frac{1}{2}$, an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, $\frac{1}{4}$, an 7 cor., $\frac{1}{2}$, an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$, an 10 franci, $\frac{1}{2}$, an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dat 14 bani, a doua-oară 12 bani
a treia-oară 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se însoțiază.

Numeri înguratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografie”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weiss Bernat, la loterie

Drepturile noastre.

I.

(p.) Sântem autochtoni în țeara aceasta, pe care am stăpânit-o singuri și neconturbați de nimeni înainte de a descăleca în ea stăpânitorii nostri de astăzi, Maghiarii.

Autochtoni fiind, am avut drepturi naționale, pe care le-am folosit veacuri întregi, chiar și după intrarea Ungurilor în țeară; pe care însă, din vitregitate a vremilor, poarte și din bunătațea inimii noastre și din nepăsarea cu care am veghiat asupra lor, mai mult însă din șiretenia și perversitatea celor-că din țara noastră cu brațe deschise au fost primiți în casa noastră: le-am pierdut.

Nu le-am abandonat noi; nu am renunțat noi de bunăvoie la folosirea lor, ci confiscate ne-au fost. Stăpânitorii nostri de astăzi au pus mâna pe ele și nu ni le mai dau. Dar noi le reclamăm mereu. Și nu le reclamăm de ieri-astăzi, ci de veacuri. Le reclamăm din momentul în care ne-am trezit din buimăceala în care ne-a aruncat forța brută a stăpânitorilor. Le reclamăm și pe temelii că sântem națiune independentă în țeara aceasta, cu limba noastră națională, cu datinile și obiceiurile noastre naționale; și națiune fiind, ne compet drepturi naționale, chiar și dacă nu am fi autochtoni, dacă n'am fi cei mai veci locuitori pe aceste plaiuri, cu sângele nostru îngrășate și cu lacrimile noastre udate.

Cari sânt drepturile noastre? Acelea, pe care le are fiecare ființă eșită din mâinile Creatorului. În prima linie dreptul de a trăi ca Români, pentru-că Români ne-a făcut Dumnezeu.

În a doua linie dreptul de a ne desvolta ca Români, în limba noastră națională și în spirit național, pentru-că datorință avem să mergem înainte, progresând pe toate terenurile.

Amendând aceste drepturi sânt drepturi firești, care le are fiecare dumezeirii pe seama fiecărui om, și prin urmare și pe seama fiecărui popor. Și sânt drepturi la care nimeni nu poate renunța, tocmai să vrea. Pentru-că precum nu poate nimeni renunța la dreptul de a fi considerat de om și de a fi tratat ca om: tot așa nu poate nimeni renunța la dreptul de a fi considerat de român, și de a fi tratat ca membru aparținător națiunii române. De unde rezultă, că tocmai dacă am fi renunțat noi cândva la drepturile aceste fundamentale și car-

dinale, — renunțarea e multă și neavenită.

Dar n'am renunțat. Din contră; cum am spus, le-am reclamat mereu. Și am început să le reclamăm atunci, când ne-am simțit în siguranță, puși sub scutul glorioasei case habsburgice. De aci alipirea noastră către casa domnitoare, de aci dinasticismul nostru sincer și nefățit, și de aci speranța noastră, pusă întreagă în Domnitor, dela care ne așteptăm mântuirea.

Ne-am precizat drepturile în mai multe rânduri și în mai multe feluri și forme, după timp și împrejurări; dar în esență au fost totdeauna aceleași: dreptul de a trăi și dreptul de a ne desvolta ca Români.

Cine ne-a dictat drepturile acestea? Rațiunea, care ne spune, că dreptul înseamnă în om este, de a trăi ca ființă liberă, cuprinsă, îndreptându-și singur toate acțiunile, conform intereselor sale proprii.

Și aceea ce ne dictează rațiunea, cu privire la omul dumezeirii, ne spune, în mod necesar, și despre popoare întregi. Căci poporul pentru sine încă e persoană; e o persoană morală, cu dreptul de a se desvolta și de a se conserva ca persoană morală. Cu dreptul primordial, de a exista în forma în care l-a lăsat Dumnezeu și cu dreptul de a-și întreprinde forțele cu care dispune pentru a ajunge la scopurile care lui sânt prielnice.

Drepturile acestea deci, drepturi firești, pe care nu ni le poate nega nimeni, și la care nici noi înșine nu putem renunța: dreptul de a trăi ca Români și de a ne desvolta în toate direcțiunile ca Români, sânt cuprinse în programul nostru național, care ne servește astăzi de dogmă și au fost cuprinse în toate programele noastre din trecut. Și cel-cel consideră programul nostru de act criminal și formează din el obiect de acuză în contra noastră, nu pe noi ne acuză, ci natura, dumnezeirea, care ne-a dat aceste drepturi.

Vom vedea, din cele-ce vor urma, formele prin care a trecut programul nostru național până a ajuns la forma cea sa de astăzi; vom vedea modul cum a fost primit și după stăpânitorii nostri de pe vremuri. Si vom vedea și aceea, că realizarea programului nostru, va să zică revindicarea drepturilor noastre răpite, noi nu am cerut-o nici odată dela stăpânitorii nostri maghiari, ci totdeauna dela factorul suprem din stat, dela însuși Monarhul. Și aceasta își are însuși Monarhul. Cu Maghiarii nu mai avem nici un contract, de când ei au călcat jurământul pe care împreună l-am legat la Esküllö. Care însă cu Domnitorul,

două contracte: Unul legat pe vremea când s'a unit biserica română cu Roma și când Împăratul Leopold ne-a dat garanții în diploma sa din 12 Decembrie 1699, că pe viitor: „nimeni să nu cuture a turbura pe Români în libertatea lor, sub greutatea mâinii noastre; din contră, opunătorii să se vedă plânge cu bună ordine, și să se facă dreptate și să se dea satisfacțiune celor supărați”, — și altul legat la 1848, când întregul popor român a jurat de nou credință Domnitorului și casei domnitoare, sigilând acest contract, și întărind acest jurământ, cu sângele celor patruzei de mii de martiri, căzuți în lupte pentru apărarea tronului.

Dela Maghiarii nu cerem deci nimic; și nici n'avem să ne tocim cu ei cu privire la drepturile noastre. Maghiarii nu sânt cu nimic mai mult decât noi. Sânt un popor alestuitor de stat, — cu celelalte popoare din țeară, — și tot atât de sântem și noi. Sânt națiune și națiune sântem și noi, tot așa ca și celelalte popoare din țeară, și toți împreună formăm națiunea politică a Ungariei. Că astăzi guvernul se recrutează din sinul Maghiarilor și guvernele își recrutează parlamentele tot din sinul Maghiarilor — n'are a face. Guvernele și parlamentele sânt efemere. Tot așa s'ar putea recruta ca mâne și unele și altele din sinul popoarelor nemaghiare din țeară. Și se vor recruta, — atunci, când Domnitorul va aflu de bine. De aceea, repetăm, realizarea programului nostru național noi nu o cerem dela Maghiari și nu o așteptăm dela Maghiari.

Premiind acestea, trecem la tema cu care vrem să ne ocupăm, la schițarea formelor în care au fost turnate din vreme în vreme drepturile noastre, pe care le reclamăm și astăzi: dreptul de a fi recunoscuți de popor, de a fi lăsați să trăim și să ne desvoltăm ca popor român.

Sibiu, 6 August n.

Conferența interparlamentară, întrunită la Paris, și-a terminat lucrările. „Și-a exprimat regretul, că conflictul între Austria și Transilvania nu a putut fi evitat, conform principiilor accentuate și în congresul dela Haga, și a ales comitetul central. Din partea grupului maghiar a fost ales în comitet contele Apponyi, iar din partea grupului român domnul V. A. Urechiu.

Critica trebuie să existe, nu însă ca o moară sfârșitoare de vânt, ci ca o tociță tare la care să se ascuță calculul marelui public. Căutarea de certe nu poate la nici un cas să ducă la un sfârșit bun. — Încercarea a doi factori, trage — după o practică veche — totdeauna al treilea folosul!!

Sfada naște sfadă. Dintr'un grăunte de ură gazetară se deoselește o grăunte politică și apoi și cea socială. Națiunea se desbină în tagme, și puterea unității se țândărește. Prin lacunele ce se ivesc între diferite partide, se viră vieți străine ca infiltrări maladii, ce conturbă funcțiunea normală a organismului.

Pentru-ce atâtă gălăgie? Nu ar putea ca să decurgă totul mai bine pe cale pacifică? E necesar ca fiecare să împuște cu cerneală?

Îi lucru firesc, că două ziare nu pot să fie prietene de cruce. Dar aceasta nici nu e de lipsă. Afli doar în lumea noastră lii un lucru șod! Un om care se identifică în toate cu tine, și tu nu-l poți suferi! El este, ori un prost, ori un lingusier, ori conde, ori de ideea de a te supăuna.

Cam așa sânt relațiile și între diferitele jurnale. Fiecare trebuie să devieze dela principii celualt, căci altcum nu ar avea dreptul de existență.

Lupta gazetară nu e însă permisă să decurgă nici-când în jurnal total al planului. Cioenirile jurnaliste află loc în puncte tangențiale. Toate ideile se

mişcă în cadrul unui cerc. Unde se ating două cercuri vedem frecările de principiu.

La noi par însă ideile niște linii strimbe, cari au tendința de a se freca tot la trei pași.

Și vremea se vede că e târzie și nu face să mai pui cuvintele în cumpăna de aur. Caracterul brusc al cuantității a slăbit materialul mai bun de calitate. În gazete s'a furisat un ton ușuratic. Ce se afirmă azi se desminte mâine. Decursul vieții pare-că nu mai vrea să știe de ziare nimic și ziaarele de el.

Adevărul lumii a ajuns cu politica jurnalismului în colisiune. Lumea nu mai poate trăi fără minciună. Dar vieța proprie nu poate să mintă. Prin urmare, trebuie să mintă gazetarul.

Mai departe s'a arătat, că gândurile valoroase nu se nasc în redacțiuni teatrale, ci isvovesc ca un prisos de țărâ din mijlocul vieților luptătoare, fără scemnenirea domnilor redactori. Menirea gazetarului e de a le curăți și de a le da mai departe. La moment ce își pune și totul reflecțiuni sale tendențioase în răboiul vremii, — falsifică. Astfel a ajuns până ce se bate prin nuieli din hămeile noastre gazetare atât de discreditați.

Postat curat e o raritate. Dar tot această țesătură falsificată va fi odată haina de dolu cu care va merge morală poporului la groapă, în cercul tirgurilor unde se vînde.

La Ischl. Gazetele maghiare ne spun, că prim-ministrul maghiar Széll va merge mâine sau poimâine la Ischl, pentru a fi primit în audiență din partea Monarhului. Călătoriei acesteia i-se dă mare importanță politică, având în vedere că ministrul-president austriac Dr. Körber a fost ieri și astăzi oaspele lui Széll, și călătoria la Ischl se întreprinde imediat după plecarea sa din Rátót.

Congresul studențesc. La congresul studențesc internațional, ce se va ține la Paris, vor fi reprezentați și universitarii români din Ungaria prin dl. Ioan Scurtu, student universitar, care a și plecat la Paris. Studenții români fac adecă parte din „Corda Fratres” cu organizație separată și cu totul independentă de organizația colegilor lor maghiari, și de aceea au finit să fie reprezentați și ei la congres.

Mutare mutandis. Caporalul de panduri, marele satrap Bándffy zilele trecute s'a dus să gratuleze lui Sándor Pál pentru acțiunea în favoarea Evreilor emigranți. După rapoartele gazetelor ungurești, Maria Sa a zis următoarele:

— „Am venit, fiindcă simt necesitate sufletească să dau mâna cu d-ă. Ai săvîrșit o mare cinstită, frumoasă. În timpul din urmă nimio nu mă irtta mai mult decât chestia evreească din România. Dar la urma urmelor nu e vorba despre altceva, decât să se eșcute în mod cinstit legea de naționalități. De ce nu zice Maria Sa, baronul Bándffy și aci, că guvernul poate și chiar și trebuie constrins, la aceasta? Hm?!!... ”

Din Austria. Se asigură, că guvernul austriac are mare speranță, că la toamnă parlamentul din Austria va intra în apele laboriosității, fără a fi constrins la aceasta prin măsuri excepționale. Sânt prospecte anume, că Cehii vor abandona obstrucția, din prudență în fața abuzurilor, și nu vor mai pune piedici activității parlamentare. Pentru a înțelege știrea aceasta, trebuie să dăm și pe a doua, care vine tot din Austria, anume, că guvernul austriac va prezenta la toamnă alte proiecte de legi despre folosirea limbilor. Dacă aceste vor fi compuse conform intereselor Cehilor, sigur că Cehii se vor lăsa de obstrucție. Dar ce vor face Nemții??

Victor Emanuel III. și proclamația sa.

După grozava tragedie dela Monza, ochii lumii sânt îndreptați asupra noului rege, care are să conducă destinele Italiei. Ca moștenitor de tron i-au fost cunoscute numai în cercuri mici însușirile, convingerile și înclinațiile, pe cari are să și le afirme de pe tron. Lumea însă vrea să le știe și, ca se poate face combinații pentru viitor, ea fi pândeste orice pas, ce-l face ca domnitor, și prinde ori-ce părere, ce aude dela vre-unul din aceia, cari trăind mai mult timp în apropierea moștenitorului, azi rege, au avut ocazia să-l cunoască și să-l studieze caracterul.

Azi avem două lucruri, cari ne înfăptșează personalitatea noului rege: o scurtă, dar' marcantă apreciere a personalității lui, făcută de un fost profesor sau și proclamația sa, adresată poporului italian.

Ambele ne prezintă în lumină favorabilă pe noul rege: energie, cu voință fermă, bun la inimă și de caracter. Se pare-că el înăuntrul eenergiei moșului, cu bună înțelegere a lui, ceea-ce ar fi o mare norocire pentru frumoasa, dar' greu cercată țeară a lui Dante.

Apreciarea prof. Morandi.

Morandi a fost mai mult timp profesorul moștenitorului de tron italian, din studiile umanistice.

El s'a exprimat astfel despre noul rege:

„Victor Emanuel e bărbat de înaltă cultură și ceea-ce înseamnă mai mult: e de caracter. Nu urecă tronul numai cu acea supunere, prin care domnitorii se supun poruncii legilor casei lor; în el viează voința fermă pentru a-și ridica poporul la bunăstare și mărire. În privorla problemelor sociale e ade-rent al politicii sociale moderne și stă pe baza legilor germane de lucrători. Convingerea fi este, că regelui fi compete o înrîmătură pentru a da direcțiunea pe terenul afacerilor bugetice, militare și de justiție, pentru-că numai el singur (regele) stă deasupra partidelor și e scutit de micile interese și de egoismul omenesc al singuraticilor. Regele Victor Emanuel — a încheiat Morandi — a moștenit înna tatălui său și țărfa de voință a antecesorilor sei.”

Proclamația.

Proclamația către popor, prin care noul rege a făcut cel dintâiu pas serios de guvernament, este următoarea:

„Al doilea război al Italiei, care a scăpat din primejdiile la care s'a spus cu același curaj pentru a alina calamitățile publice, are prae bun și virtuoză a căzut

Gazeta se fie brațul tare în care se se sprigine adevărul. În viața de toate zilele vedem că pe alocurea merge minciuna înăntre, trăgând după sine prostia în căpeștele banalității. Și numai pe urmă schioapătă adevărul pe cărgile timpului tolerant.

Ziarele trebuie să vie aici în ajutor și să fie fără cruțare când e vorba de a apăra cauza sfântă a unui adevăr copleșit.

Pentru a putea împlini acest scop se recere ca gazetarii să nu-și fi pierdut toate gășile moralității. Ei înșiși se fie drepti și pînunși de spiritul curat de a face pentru progresul comun vre-un bine.

Inimi cu pămîi urite se-și caute pânea de toate zilele pe alte căi și nu prin redacțiuni. Redacțiunile nu sânt pitări pentru toți trecătorii flămânzi de stradă. În redacțiuni se între primii din generațiunile muncitoare ale unei națiuni. Și ar fi mai bine dacă s'ar serie mai puțin pentru datoriță și mai mult din convingere. Cei fiduli se mai slăbească cu gălăgia și dacă ne-ar părăsi ar fi mai bine de soartea noastră și nu ne-ar păsa mult de ne-ar da ca adio un blasphem, fie chiar cu cuvintele lui Scioepo:

„Patrie nemulțumitoare, nici osă-mintele mele se nu le ai.”

Borse, Iulie 1900. Ulpia Traiana Mihalac.

FOITA „TRIBUNEI”.

„Era nouă.”

III.

Motto: Nu crede în gloria scurtă — a zilei! Același vînt ce desvirgînă Din muguri florile plâpânde Le tiră mai târziu prin tină!

Mulți dintre patrioții nostri vor fi convingi, că lucrurile nu pot să mai stee lung timp în stadiul actual. Fără nici o putere în politica din afară și negată în internul nostru, facem primii pași nesiguri spre un viitor necunoscut. Unitatea mare și însuflețirea sinceră care ne încetăra la procesul Memorandului, nu o mai avem. Multe din prestigiurile trecute încep a se palidita. Intrăm într'o epocă nouă, care e, poate, totodată și periculoasă, cu atât mai mult, cu cât se amestecă sentimentele noastre din zi în zi.

Ce rol are presa sub astfel de împrejurări? — Eu răspund: Încercarea neobosită de a obli tot mai mult diferențele ivite în vederile noastre. Cuvîntarea sentimentelor și a gândurilor în masele poporului, în sens unitar, pentru a face oamenii mai generosi și pentru a-și apropia tot mai mult de plată.

victima unei crime groaznice în mijlocul unei sărbători populare. Nu 'mi-a fost dat să primesc ultima 'i suflare, dar simt că datoria mea este de a urma pozele părinților, de a imita virtuțile lui de rege și de prim-cetățean al Italiei.

În acest moment suprem de adâncă durere sunt îmbărbătat de puterea pe care 'mi-o dau exemplele augustului meu părinte, a celui rege care a meritat numele de *părinte al poporului*, sunt îmbărbătat de puterea pe care 'mi-o dau dragostea și devotamentul poporului italian. Regelui venerat, cu căldură plină, supraviețuiesc instituțiile pe care le-a păstrat cu lealtate în domnia sa 22 de ani și pe care a isbutit să le facă necintite. Aceste instituții sunt sfinte prin tradițiile casei mele și prin dragostea ferbinte ce are poporul pentru ele. Apărute cu putere și energie în contra ori-cărei înșelăciuni, în contra ori-cărei siluiri, ori de unde ar veni, vor asigura, sunt încredințat, prosperitatea și mărirea patriei.

A fost gloria moșului meu de a fi dat Italianilor unitatea și independența, iar gloria tatălui meu a fost de a le fi păstrat cu îngrijire. Scopul domniei mele este însemnat de aceste amintiri neperitoare. Să mă întărească dragostea poporului meu, ca să pot închina toate silințele mele de rege la ocrotirea libertății și la apărarea monarhiei, unite una și alta prin legături nedesfăcute cu interesele cele mai înalte ale patriei.

Italiani! Aduceți primosul vostru de lacrimi și de cinstite sfinte amintiri a regelui Umberto, voi care ați dovedit încă odată că priviți doliul amar al casei mele ca doliul al vostru. Această soliditate de gândiri și de iubire a fost, va fi totdeauna apărarea cea mai sigură a regatului meu, cea mai bună garanție a unității patriei, care se resuma în devisa superbă de *Roma intangibilă*, simbol al măririi și chează de integritate pentru Italia. Aceasta este credința și ambițiunea mea de cetățean și de rege.

Astfel a vorbit prima dată regele Victor Emanuel III. către poporul său.

Revistă esternă.

Din Italia.

Este decis în definitiv, că regele Umberto va fi înmormântat în Roma. În privința aceasta a fost o aprigă luptă între regina văduvă și între guvern, la care noul rege n'a luat parte. Regina voia, ca Umberto să fie înmormântat în *Superga* (lângă Turin), în cripta regilor de Savoia, guvernul a pretins din motive politice să fie îngropat în Roma, capitala Italiei indivizibile. În cele din urmă a învins părerea guvernului și în Roma se fac mari pregătiri pentru înmormântare.

Cercetarea decurge, dar deși se fac multe arestări, progresează cu încetul, de oare-ce anarhiștii nu tradează nimic, devisa lor fiind: *tăcere și liniștea în secrete a complicitorilor.*

Dând la alt loc proclamarea noului rege al Italiei, lăsăm să urmeze depeșele despre evenimentele mai de frunte:

Roma, 3 August n.

Înmormântarea regelui Umberto va fi în Roma. La înmormântare va fi aceeași ceremonie, ca la înmormântarea lui Victor Emanuel II. Serviciul funebru îl va face episcopul Lanza. Toate regimentele vor avea reprezentanți. Conservatorii italiene, sub conducerea lui Mascagni, vor cânta două imne.

Despre însemnătatea și folosul însoțitorilor.

Disertație ținută la adunarea generală din 29 Iunie a despărțământului V. (Seliște) al *Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român*, în Orlat.

(Urmare).

II. Despre însoțirea de desdănuire a proprietarilor de vite în casuri de nenorociri.

Fiecare dintre noi știe, cător fel de primejdii și întâmplări neprevăzute este expusă viața și avutul nostru. Și dacă nu ne este dată puțină să le delăturăm cu deservire din calea noastră, avem totuși mijloace de a le combate și a le micșora efectul sau urmările stricătioase. Unui om îi poate veni, bună de lapte ca o fantă, unica vîită ce o avea în aretul casei sale. Bani să-și cumpere alta n'are. Cu ce-și va mai hrăni deci bieții copilași? Mai sînt însă în acea comună, să zicem, la vre-o sută de proprietari, cari au vaci. Dacă fiecare din acestia reflectând la frumoasele cuvinte ale Măntuitorului în predica de pe munte, când zise la Ev. Mat. c. 5. v. 7: *Fericiți sînt cei milostivi, că aceia se vor milui*, sau aplicând asupra sa înțelesul proverbului *azi mie, mâine ție*, ar contribui pentru vitele sale numai o căte o coroană de cap, și s'ar face o colecție de o sută coroane,

Berlin, 3 August n.

Împăratul Wilhelm va fi reprezentat la înmormântarea lui Umberto prin prințul Heinrich de Prusia.

Milano, 3 August n.

Procesul asasinatului se va pertracta probabil în Septembrie, înaintea senatului, constituit spre acest scop în tribunal de stat.

New-York, 3 August n.

»New York Herald« asigură că 27 de anarhiști au plecat din America luna trecută cu scopul de a uici pe suveranii Europei.

Aproape toți ar fi Italiani, ei aveau ca șef pe contele Nic. Malatesta, care se află acum la Londra.

Ziarul adaogă că un agent al guvernului italian cunoaște numele anarhiștilor plecați din America.

Roma, 4 August n.

Agencia Stefani anunță, că regele V. Emanuel a ordonat, ca regele Umberto să fie înmormântat în Panteonul Jol, în 9 l. c. Regele va depune jurământul în parlament, Sâmbătă, în 11 l. c.

Roma, 4 August n.

»Tribuna« anunță că Papa a dispus ca clerul catolic din întreaga Italia să iie parte la sărbătorile funerare, ce se vor face din incidentul morții lui Umberto. »Tribuna« observă, că acesta e primul cas, când clerului 'i-se permite să iie parte la manifestațiile naționale.

București, 4 August n.

Ministrul de război, generalul Lahovari a plecat la Roma, unde la înmormântarea lui Umberto, va reprezenta pe Regele Carol.

Milano, 4 August n.

Se spune, că Bressi începe a-și pierde curajul și energia. El a mărturisit, că a făcut conjurație cu mai mulți inși contra lui Umberto, soții însă n'a voit să-și numească. Despre Lanner a zis, că nu-l cunoaște.

Roma, 4 August n.

Consiliul ministerial ținut azi a decis, că procesul lui Bressi să nu se pertracteze la senat, ci înaintea curții cu jurați din Milano.

Din China.

Atenția e îndreptată acum asupra expediției, ce trupele internaționale vor face-o pentru a ocupa Peking-ul. În ultimele depeșe s'a vestit, că trupele au început înaintarea. Azi și ieri n'a mai venit nimic nou în privința aceasta. Conform unei depeșe din Berlin, acolo sînt de credință că înaintarea nu s'a început. Dacă au fost unele ciocniri spre nord dela Tien-Tin, acele vor fi fost ciocniri de ale trupelor de sondare.

Pentru înaintare sînt două mari pedeci: trupele nu sînt gata pentru expediție și lipsește comandantul suprem, apoi Anglia face mari greutăți, că nu are soldați îndestulitori și celelalte puteri vreau să iie parte toate la expediție.

Pe când străinii se luptă cu greutățile aceste, se anunță că în Peking e răz și o domnie, sau mai bine zis, anarhie de teroare. Sînt atacați, uciși și jefuiți Chinezii încreștinați. Capul acestei mișcări este generalul Li-Ping-Heng, noul comandant al trupelor din Peking, un mare dușman al străinilor. El a decapitat mai mulți fruntași, prieteni ai Europeanilor, între cari este și Hsu-Cing-

cu care sumă 'i-ar fi cu puțință a-și procura altă vacă în locul celei prăpădite; ear' când o asemenea nenorocire ar lovi altă dată pe unul dintre contribuții, el la rîndul său din toată sărăcia de sigur s'ar grăbi cel dintîiu să contribuie cu coroana la colecția pentru binefăcătorul său de mai nainte.

Cei 99 nu se știu de căte o coroană, pe când cel lovit de primejdie și mai apoi ajutat, se cunoaște.

Altui econom îi poate veni boun din jug. Bani albi pentru zile negre nu 'i-a strîns, căci n'a putut, ori nu s'a priceput la așa ceva. Deci n'are pe ce cumpăra soț celui rămas. Ce face dar? E silit sau să se imprumute, sau să vînză ori să zălogească o parcelă de pămînt — dacă are — și să-și cumpere bou, ca să aibă cu ce lucra.

Dar' și una și alta, datoria ca și zălogirea ori vînzarea îl despoaie pe fiecare an de o parte din agoniseala de mai nainte și el, bietul, nu se mai vede cald poate căt trăiește, pe când prin contribuirea celorlalți proprietari de bou, să zicem cu două coroane de cap — o taxă nu prea mare aceasta și deci ușor de suportat, — pentru 100 de bou ar eși 200 de coroane, cu care sumă cel păgubit ar fi scos din ghiarele sărăciei și deci mîntuit.

Nu merg mai departe în desfășurarea acestei teme, fiind pe deplin încredințat că m'ați înțeles și 'mi dați dreptate. Rămâne numai, ca d-voastră, fruntașii comunelor, să vă întruniți la sfat,

Ceng, fostul ambasador al Chinei la Petersburg.

Între aceste Rușii continuă acțiunea lor separată contra Chinei. Referitor la aceasta o depeșă din Shanghai anunță, că Rușii au suferit înfrângere lângă Niucivang.

Din Toplița-română.

— 2 August n.

Duminecă, 29 Iulie n. a. c. s'a ținut obicinuita »petrecere de vară«, aranjată de »tinerimea studioasă« din Toplița-rom.

Această comună fiind oare-cum un centru de convenire, asistând la o astfel de petrecere, îți poți face o idee aproximativă justă despre viața intelectuală și națională a Românilor din aceste părți, izolată de rest prin »coboritorii lui Atilla«.

Dacă aș urma obiceiul nostru de a ne amăgi reciproc cu laude ieftine, ar trebui să-ți înalți în slava cerului prin vorbe stereotipe, bine cunoscute publicului, care urmărește cu atențiune »Dă-rile de seamă«.

Eu îmi voi permite a respecta mai mult adevărul, a fi mai obiectiv, neuitînd că dragostea de adevăr nu esclude dragostea și respectul de oameni.

Petrecerea a fost relativ bine cercetată. Dacă câteva familii din loc și jur 'și-ar fi adus aminte că sînt Români și că astfel erau datori a sprigini o mișcare națională, puteam elimina cu multă plăcere pe acest »relativ«.

E regretabil pentru binele obșteșc în genere și în special pentru înaintarea spre bine a acestei mari și frumoase comunități românești, că cei chemați prin situația slujbei lor a face educația vulgară, a lumina poporul, trăesc din cauza unor mici interese personale și a unui egoism prea pronunțat, în relațiuni nu tocmai vrednice de imitat. Acest statu quo de altcum nu e sporadic, nu e monopolizat numai de Toplițeni, — cu o minimă osteneală îl regăsim și în restul comunelor române din aceste părți. Despre situația generală a Românilor de pe aici, cu altă ocazie.

Toplițenii, ca toți Români transilvăneni, după un obicei de altcum laudabil, nu puteau aranja petrecerea fără vre-un scop filantropic. Scopul a fost frumos: ridicarea unui altar în noua și frumoasă biserică ortodoxă din loc. Ori-cât de frumos a fost scopul, n'a fost însă frumoasă purtarea multor Români din loc și jur, căci crezînd că e sub demnitatea lor a-și face datoria, nu numai că au lipsit dela petrecere, — unii suzîndu-se cu ridicolul motiv că n'au primit invitări, deși »Tribuna« a reproduș invitarea, — dar' n'au avut nici măcar complăsa de a sprigini materialicește frumosul scop. — Spre rușinea lor și onoarea acestuia, amintesc, că neromânul și neortodoxul dl. Urmănozy a trimis 10 cor. pentru cari 'i-se aduc sincere mulțumiri.

Această apatie a inteligenței din Toplița și jur, deși are aparența unui mic defect, e mare, căci se nu uite »che-mații« de ori-și-unde, că rugina roade oțelul cel mai bine călit, ear' carul, care este o mică molușcă, a periclitat de 20 de ori țara Olandei, gaurindu-i digurile sale cele tari.

Inteligența de ori-și-unde se nu creadă, că o respectă și admiră cineva, când califică de înjosire contactul cu elementele mai jos puse și cu poporul. Pătura noastră cultă se se ferească de astfel de atitudini pseudoculte, se caute a stîrpi, ear' nu a sîmîna iarba cea rea. În chestii mari și de interes public se 'și valideze inteligența noastră cultura și energia, ear' nu în mici interese meschine. Cine nu știe acest lucru, bine înțeles, nici nu-l poate practica. Avis celor interesați!

să chibzuim asupra acestei sau altor propuneri, să alegeți o comisiune pe care să o însărcinați cu facerea unui proiect de statute și așa mai departe.

Una însă totuși v'o mai spun. Vitele asigurate va fi bine să se așeze în 2-3 clase după valoarea lor, prețindu-se cu câte 20, 100 ori 200 coroane de cap și potrivit acestor prețuri se va aplica și taxa de plătit, bună-oară cu 20 bani, o coroană ori două coroane. Ear' la înființarea Reuniunii toți membrii să anticipeze pentru vitele asigurate taxa prescrisă, ca la primul cas de nenorocire să se poată împărți cel păgubit fără amănare. Străbunii nostri Romani ziceau: »îndoi că, cine dă îndată«, și aveau dreptate. Urmînd apoi încasarea taxei pentru casul asigurat, banii fondului se pun la lucru și se pot fructifica spre vre-un scop oare-care economic.

Cînd P. O. Domn prim-pretor, pe care totdeauna cu drag l'am văzut cum arată cel mai viu interes pentru înaintarea poporului, ar binevoi a lua însuși în mînă această afacere, ea cu ajutorul primăriilor și al reprezentanților comunale ușor ar pute fi dusă în depănire. Să nădejduim, dar' și noi să ne mișcăm.

Fie instructorul cît de bun, dacă nu vei da tu din mînă și din picloare, — nici-cînd nu vei înveța înotul!

Trec acum la a 3-a și cea din urmă propunere, ce v-o fac.

(Va urma).

După aceste observări prealabile, să trecem în sala hotelului »La Soare«, unde a avut loc petrecerea.

În sala în raport cu numărul oaspeților destul de spațioasă și destul de frumos decorată, — aș fi zis poate frumos decorată, dacă decoratorii ar fi avut gustul estetic și național să cruțe ochii veseli al Românilor de privesc tablourile tînguitoare ale lui Vörösmarty și Petöfi — săltau voioșii Români și frumoasele Românețe. Era o plăcere să privești fețele pline de viață și în-suflete de ale muncitorilor noștri, cum se învîteau de cu drag. Jocurile naționale au fost destul de des, deși slab executate. Mulțumită dorilor tineri »studioși«, pentru rușinea lor și a noastră, n'a lipsit nici esărdăș-ul. Acești tineri pre-ținși bine crescuți au avut îndrăzneala sau complăsa — cum ziceau ei — a jigni sentimentele familiilor românești pentru a-și răsfăța simpatia unei singure familii străine, care ne-a onorat cu prezența, aprobînd esărdăș-ul. Dar' Românașii noștri n'au fost mai puțin îndrăzneți și »complăși«, cînd protestînd au înlocuit esărdăș-ul cu o Ardeleană.

În genere petrecerea, ca parte distractivă, mulțumită în mare parte vrednicului president Grigore Popescu, a reușit bine. Ca profit material, în butul apatiilor, a satisfăcut așteptărilor. În zori de zi am părăsit cu toții sala hotelului »La Soare«, ca mulțumiți să admîrăm răsăritul soarelui.

Partea caraghioasă a petrecerii a fost executată de niște Unguri, cari în pavilionul hotelului, învecinat sălii de dans, se luptau »honfiasan« cu stiolele și prin interjecții naționale căutau pricină. Români au fost atât de cuminți, de nu 'i-au luat în seamă. Vîzînd ei aceasta, au început să urle arii naționale, crezînd că fac sînge rău, au făcut însă numai haz. Îmi pare rău o'am scăpat numele acestor remarcabili patrioți. Unul pare-mi-se a fost învîtorul de stat.

Închei, sperînd că vara viitoare, cu deosebită plăcere, voi pute scrie numai laude la adresa Românilor din Toplița și jur.

Codru.

ASTRA.

CONVOCARE.

Despărțământul »Asociațiunii pentru literatura și cultura poporului român« secția Clujului, își va ține adunarea generală anuală în 16 August st. n. în Cluj-Mănăștur, în grădina la »Sciopul«, cu următoarea

PROGRAMĂ:

1. Cuvînt de deschidere prin directorul Vasile Indre.
2. Raportul comitetului prin secretarul despărțământului.
3. Alegerea unei comisiuni de 3 membri pentru cenzurarea raportului și alta tot de 3 membri pentru încasarea taxelor și cîștigarea de membri noi.
4. Suspendîndu-se ședința până-ce comisiunile vor lucra, dir. desp. va ceti disertațiunea sa »Istoria alor 50 de fl. din punct de vedere literal și moral«.
5. »Nici dincoace nici dincolo« satiră de Emeric Popp, declamată de Dr. G. Ilea.
6. »Accentuarea în limba română«, de Ioan Laslo.
7. Raportul comisiunilor și alegerea alor doi delegați la adunarea generală dela Băile-Herculane.
8. Alegerea noului comitet.
9. Închiderea adunării.

Vasile Indre,
dir. desp.

Stefan Roșian,
secretar.

Cronica zilei.

Sibiu, 6 Aug. n. 1900.

Memento. 10 August: Petrecere în Reghin.

12 August: »Astra« despărțământul Hida-Huedin, adun. gen. în Hida. — Concert și petrecere în Hida. — »Astra« desp. Turda, adun. gen. în Turda-vechiă. — »Astra« desp. Mocu, adun. gen. în Mocu. — Concert în Baia-mare. — Petrecere în Capolnoc-Mănăștur, Avrig, Ragla, Turda și Varviz.

Atentat contra Șachului. Judele de instrucție Valles a ascultat alaltăieri pe atentatorul, care în urmă a recunoscut, că se numește Francisc Salson, născut în Montuaur la 1867. S'a constatat, că în 1894 a fost închis pe trei luni pentru delictul anarhist, ear' în 1899 a fost contumaci la 9 luni pentru încercare de omor. În firul ascultării a spus, că în 1894 a pîndit după Casimir-Périer să-l ucidă, dar' nu 'i-a succedat. A mai zis, că dacă isbutea să ucidă pe Șachul și să scape, ar fi urmat la rînd Țarul. La toate întrebările a răspuns bucuros, numai despre complici nu vrea să știe nimic. Sînt însă martori, cari l-au văzut cu mai mulți inși înainte de comiterea atentatului; deosebi unul îmbrăcat de elită a fost cu el pînă în momentul ultim.

Procurorul 'și-a exprimat înaintea unui ziarist convingerea, că există o întinsă conjurație contra tuturor domnitorilor, și că atentatul din Paris e în strînsă conexiune cu cel dela Monza.

Atentat plănuit contra Regelui Carol. În cercurile politice din București se discută mult o observație a Regelui Carol, făcută cu ocazia visei consulului italian Beccaria d'Incisa, cînd 'i-a înștiințat oficial moartea regelui Umberto. Se zice că Regele Carol ar fi observat următoarele:

— Eu am avut noroc anferț. Atunci îmi comunicaseră, că *Luocheni* (ucigașul împărătesei Elisabeta) după arestare a întrebat, că în Ragatz nu s'a întîmplat nimic? La Ragatz eu petreceam pe acel timp. Știu și aceea, că în același timp un amic al lui Luocheni a dispărut din Ragatz.

Stipendii. Dela consistorul din Arad s'a scris concurs la patru stipendii de câte 400 coroane din fundațiunea *Elena Ghiba-Birta* și unul de 800 coroane, cest din urmă pentru facultatea teologică din Cernăuți. Termin de concurs 25 August n.

Concert și teatru în Șeica-mare. Tinerimea studioasă română din Șeica-mare invită la *producțiunea teatrală* împreună cu dans, ce se va aranja Duminecă, în 12 August st. n., în sala hotelului mare din Șeica. Începutul la 7 ore. Intrarea: de persoană 1 cor., de familie (ă trei membri) 2 cor. Venitul e destinat în favorul bibliotecii școlare. Se vor juca piesele »Un om buclucos«, comedie localisată de Maria Baulescu, »Otravă femeiască«, comedie de N. Țințariu, între cari o declamațiune »Doina« de Coghuc, o piesă de cor bărbătesc (»Ziua a opus«) și duetul »Ce faci Ioană«.

Petrecerea din Ileana-mare, aranjată Duminecă (29 Iulie) în favorul bisericii gr-cat, cum ni-se scrie, a reușit bine, cu toate că inteligența din jur s'a distins prin neparticipare. Abia 3-4 preoți și un învîtor din jurul Ilendii au ținut să-și împlinească datoria de a da sprigin moral și material petrecerii. Cu atât mai bine a fost cercetată de publicul din loc. Venitul realizat în favorul bisericii e 160 coroane, la care au contribuit prin suprasolvirii: protopretorul Emeric Veres 3 coroane, judele cercual Emil Pop 3 coroane, preotul Ioan Barbul 2 coroane, not. pens. Demetriu Baicar din Dej 2 coroane, not. cerc. Alexiu Hossu 3 coroane, Dr. Augustin Paul din Leta 2 coroane, not. pens. Ioan Vaida din Podora-română 2 coroane și Iosif Kovács din Ileana 2 coroane. Comitetul aranjator mulțumește și pe această cale dlor suprasolvenți și tuturor participanților.

Curs de cîntări bisericești. În Oraștie se va ține, din 1 August pînă la 1 Septembrie v. un curs de cîntări bisericești pentru învîtorii gr-or. din ppresbiteratul Oraștiei, propunîndu-li-se cele 8 glasuri, troparele, antifonele, irmosele, răspunsurile liturgice, tipicul și cîntări școlare. Cursul va fi gratuit, cîntările se vor propune de cătră cei mai destoinici cîntăreți, sub supravegherea ppresbiterului. Vor pute lua parte la curs și alți iubitori de cîntările bisericești.

Răsplată bătușului. În Bozovici tînărul Constantin Mateiu, făcea curte frumoasei Petra Basarabă, pe care o îndrăgise însă și Nicolae Haraciuc. Fata prefera pe Mateiu, fiind cu purtări mai bune, ear' cu Haraciuc stătea de vorbă numai a silă și de frică, fiind el brusc și bătuș. Ca să se scape de rivalul său, Haraciuc a bătut de câteva-ori pe Mateiu, așa că acesta numai pe ascuns mai cuteza să meargă la draga lui. Mercuri seara (1 August) Mateiu stînd de vorbă cu fata în curtea lui George Basarabă, a fost vestit de Ana Terian, că vine Haraciuc cu oțiva tovarăși. Fata a trecut în casă, ear' Mateiu s'a dat după poartă, de unde auzind pe Haraciuc cum se laudă, că 'i va da earăși o bătaie, 'i-a așteptat cu cuțitul în mînă. Haraciuc a căzut apoi la pămînt străpuns în inimă, în umăr și tăiat la mîna dreaptă, ear' Mateiu s'a dus și s'a înștiințat autorităților.

»Sărăcii« emigranți. Cioporul de Jebuzei oprit în Budapesta, în timp ce s'abiază că sînt peritori de foame și insultă țeara pe care atîția ani au stors-o, trăesc lume albă în conacul lor din calea Soroksár. Frații în zulu din Ungaria li-au colectat pînă acum 103.000 de coroane. Au sosit mai multe mii de coroane și din străinătate, dar' comitetul de ajutorare le-a respins, vîind să manține colectei caracterul pur maghiar-evreu.

Fulger ucigaș. În comitatul Borsod a fost mare tempestate săptămîna trecută, în cursul căreia fulgerul a ucis șese oameni: în comuna Curtea doi, în Bőcsó unul și în Forró o femeie cu doi copilași ai ei.

Răsunare cruntă. În comuna Bukin Marți s'au aprins bucatele adunate la îmblătii și au ars scrum. Focul s'a escat din șchițele mașinei. Oamenii vîzînd că nu e chip să mîntuiască nimic din gura pîrjolului, 'și-au vîrsat neacuzul asupra mașinistului. L-au aruncat într'o jireadă aprinsă, unde a murit ars de jarate. Vre-o 8 inși sînt deja arestați pentru această crimă barbară.

Post de învățătoare. Dela consistorul din Arad s'a scris concurs la un post de învățătoare la școala de fete din Arad. Salar 1000 coroane și în cas de a se încredința aleei și conducerea internatului, locuință și proviziune întreagă. Termin de concurs 25 August.

Sinucidere în Bozovici. Maria Vedrală, în etate de 24—25 ani, s'a spânzurat Mercuri noaptea. Avea morb veneric și umbra se se cureze cu leacuri băbești. În ziua aceea bazele punând o pe fumuri, femeia nu a putut suporta chinurile și s'a sinucis. A rămas de ea soțul cu doi copii și mititei.

Să sune tarabana! Amăsurat ordinul dat de ministrul de finanțe referitor la încasarea contribuțiilor, vice-comitele comitatului Timiș a recercat pe toate autoritățile de sub jurisdicțiunea sa, ca „pentru asigurarea dărilor de drum să iee fără amănare măsurile de lipsă, ear' încasarea se o efectuească cu toată strictețea. Ori-ce mică neglijență va fi pedepsită cu toată rigoarea.

Învățător confesional — matriculant de stat. Foaia oficială spune, că învățătorul gr.-or. Petru George (Petru György) e numit substitut de matriculant în cercul Armeni. — Cum cadrează aceste două oficii?...

Explosie de benzin. În curtea casei nr. 3 de pe bulevardul Carol din Budapesta era o clădire de peatră sub care se afla pivnița comerciantului de coloniale P. Schneller. Vineri servitorul având lucru în pivniță, din negrija lui au explodat mai multe butoaie de benzin. În urma exploziei edificiul s'a demolat total, astrucând sub el cadavru servitorului. Puterea exploziei fusese așa de mare, încât a sguduit toate casele dimprejur, ear' pe un sodal ce se afla în apropierea pivniței l'a aruncat în aer la distanță considerabilă.

Un accident curios. Zilele trecute Archiducele Eugen a sosit la Auer în Tirol să inspecteze trupele. Primăria după primirea solemnă l'a invitat să vadă casa de tir, dar' pe cale primarului și-a adus aminte, că au uitat acasă cheia. Au trimis deci pe un argat să aducă în grabă cheia. Argatul alergând cu gura deschisă l'a intrat până în gâtiole un vespel și l'a înțepat. Din aceasta i-s-au umflat grumazii și era să moară înădușit. Abia l-au scăpat de moarte medicii.

Concurs bisericesc. Consistorul gr.-cat. din Lugoj a scris concurs la postul de paroh în Bucova, ppiatul Ulpia-Traiana. Termin 15 August n. Venitele sunt calculate în 565.62 cor.

Un tron pentru o mireasă. De câteva zile pretendenții la tronuri s'au împuținat cu unul. Ducele Carol de Bourbon a îndrăgit pe princessa Maria de Asturia, mătusa regelui Spaniei, s'a fidanțat cu ea, dar' când se i-se publice oficial fidanțarea, au dat de impedimente mari; s'a opus guvernul și poporul spaniol. Ducele e pretendent la tronul neapolitan, cassat și încorporat la regatul Italiei; se temeau deci Spaniolii, că în urma acestei căsătorii Spania va ajunge în dușmănie cu Italia. Ducele a prețuit însă mai mult mireasa decât tronul și a renunțat la toate drepturile de pretendent. Aceasta o va aduce solemn la cunoștința regelui Victor Emanuel III, declarând totodată, că recunoaște casei de Savoia dreptul de domnire și esprimă omaj regelui Italiei, rezervându-și sie numai titlul de simplu duce de Bourbon.

Știri din România. Dl general Manu va adresa un manifest către membrii partidului conservator, în ajunul deschiderii corpurilor legiuitoare, adecă la Septembrie. Prin acel manifest dl general Manu își va lămurii atitudinea sa față cu actualul guvern.

— În budgetul ministrului de războiu se vor face economii de aproape trei milioane. Acele economii se vor obține numai prin reducerea lefurilor oficerilor la aceea ce erau înainte de a fi mărite de către fostul ministru Budișteanu.

— Dl Filipescu și-a propus să facă la departamentul sur economii până la suma de 500.000 lei. Budgetul ministrului de domenii e de 6 milioane și ceva. Economile ce voește să le facă dl Filipescu vor trebui făcute numai din fondul personalului, căci fondul pentru material e deja insuficient.

— O însemnată societate de sericultură din Milano a cerut informații ministrului de domenii asupra cultivei sericicole din România. Acea societate are intenția să instaleze în țeară o fabrică pentru producerea borangicului și un institut pentru producerea sâmânței de vermi de mătăsă. Societatea din Milano a mai cerut ministrului de domenii să l dea adresele producătorilor de borangic, de oare-ce voește să cumere cât mai mult din borangicul produs în România.

— După estimările făcute la ministerul domeniilor, ferma Laza va aduce anul acesta un venit de 60.000 lei, ear' pepiniera Istria 120.000 lei. Ferma Studina va da însă un deficit de cel puțin 50.000 lei, de oare-ce anul aceste neavând un administrator special, recolta s'a compromis.

— Mercuri și Joi a fost ploaie aproape generală în Moldova. A fost de mare folos sâmânțurilor de porumb și ogoarelor.

— În comuna Dedulești din județul Brăila s'au ivit pentru a doua-oară omide cari distrug în mod îngrozitor porumbul, islazurile și grădinile. Populația e foarte îngrijită, căci apariția amenință cu distrugere întreagă recolta de toamnă.

— Operațiile în piețele de cereale continuă ca și până acum să scadă mereu, aceasta numai din cauza marilor sosiri din interior în grâu nou, căci cultivatorii din pricina nevoilor imediate pe cari le au, trimit într-una produsele lor pe piață. (După „România Jună”).

Tribuna Literară.

A apărut:

„Transilvania”, organul „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român”, nr. VII pe Iulie are următorul sumar: **Recensământul general al populațiunii regatului român din Decembrie 1899.** *Bibliografie:* Din istoria Românilor. Episcopul Ioan Inocențiu Klein (1628—1751). Raportul comitetului societății pentru cultura și literatura română în Bucovina; XVI. Programă a institutului pedagogico-teologic; Programă gimnasiului superior gr.-catol. și a școalelor elementare din Beiuș; Programă gimnasiului superior gr.-cat. din Blaj; Anuarul XXXVI. al gimnasiului mare public român de religie gr.-or. din Brașov; Conferențele pedagogice ale corpului profesoral; Masa studenților români din Brașov; Raportul al XXXVII-lea despre gimnasiul superior fundanțional din Năsăud; Anuarul școalei comerciale superioare gr.-or. române din Brașov; XIV. Programă școalei civile de fete cu internat și drept de publicitate; Scrisori către eleve; Dicționar român-german și german-român; Treptele culturale-istorice; Carte de cântece; Începuturile zărilor noastre; Băncile de emisiune; Îndrumări date agenților domeniilor Coroanei. — *Din literatura străină:* Mateiu-Vodă Basarab's auswärtige Beziehungen 1632—54; Die Repser Burg. — *Cronică:* Sărbările iubilare dela Brașov; Adunarea generală a „Societății pentru crearea unui fond de teatru român”. — *Din sinul „Asociațiunii”:* Esamele la școala civilă de fete cu internat; Adunarea generală; Statuta Hermaphrodites din Jidovin. — *Documentele istorice:* Vinerea Sârbilor. — *Partea oficială:* Procese verbale din ședințele comitetului „Asociațiunii”, condițiunile de primire la școala de fete, rapoarte din despărțimintele „Asociațiunii” și concurs la două premii de câte 25 coroane dela desp. Beiuș.

Voci din public.

O afacere incercată.

Feneșul-săsesc, 29 Iulie n.

În toamna anului 1898 s'a dat în concurs prin zărele române 2 premii, unul de 10 coroane, celalalt de 20 cor., pentru culegerea de poezii populare din comunele aparținătoare comitatului Cluj. Concurenții pot fi învățătorii. Concursul s'a dat de către dl Iacob Mureșan, învățător în Cluj, care s'a fost isălit ca president al Reuniunii învățătorilor din comitatul Cojocnei. Elaboratele erau să încurgă până în 1 Ianuarie 1899 n.

Subscrisul, ca învățător și ca eșit din popor, având în vedere înaintarea noastră culturală, m'am interesat de această afacere și într-un cânt am putut mi-am împlinit datoria, adunând poezii, la finea cărora am scris un adaos — precum se recerea — despre însușirile vorbirii sau graiului poporului. Toate acestea scrise pe hârtie le-am înaintat la timpul fixat dlui Iacob Mureșan. A trecut timp cu lunile și dl dămit mai sus nu a dat seamă despre înțepinderea aceasta. Eu așteptam, ca să vorbească prin ziare despre afacere sau să mă avizeze direct. După ce am văzut însă, că lucrul stă baltă, m'am adresat cu vre-o trei epistole dlui president, care nu mi-a răspuns nici o boabă. Eu nu m'am odihnit, ci am făcut întrebare prin ziarul „Tribuna” dlui president, care, deși a cetit-o, și-a permis earăși a nu-mi răspunde. Bine, am ougat în mine, vâd că e ceva lucru incorect; dar' totuși purtarea dlui Mureșan m'a făcut să fiu și mai curios și să mă interesez și mai tare. Din întemplantare mă întâlnesc odată cu dl Mureșan și după-ce fi pun întrebarea, imi declară, că afacerea e pe mână ginere-so, care însuși a pus la dispoziție premiile. Mă îndeamnă deci să fac întrebare la ginere-so. Nu trece mult timp și o fac — era chiar acum anul. Dar' ce se vezi? nici ginerele nu-mi sorie nimic. Acum ce se fac? M'am dus în persoană la respectivul, adecă la dl Ioan Nițu Pop, funcționar de postă, pe care îl aflaiu dimpreună cu iubitul seu socru.

Începem a discuta tema și după-ce vâd, că tot roată mă întoarce cu vorbe, le spun franc: Aceasta e o speculă. La vorbele acestea se înhoală oamenii mei și imi declară, că după-ce numai

un singur elaborat a intrat, are de sigur să se dea a doua-oară la concurs prin Septembrie 1899.

Bine; răspund și mă despart. Vine luna Septembrie și trece, ba mai trec câteva luni, trece un jumătate de an, chiar un an și concursul nu mai ese. Mă pun deci zilele acestea și mai trimit o epistolă dlui Pop, pe care îl rog să facă bine să-mi înapoieze poeziile. La aceasta dl Pop imi răspunde pe o cartă postală următoarele:

„Maculatura d-tale epistolă o am primit; stilul ei corăspunde întru toate persoanei; la așa ceva imi tin de superflu a reflecta. Cluj, la 30 Iulie c. 1900. Ioan Nițu Pop, funcționar reg., profesor cenzurat. Locuiesc: Pusztá-utca nr. 1.”

Las acum, ca p. t. public să judece în această afacere. Ca însă publicul să nu fie sedus în eroare spun, că locuința d-sale e Szécseni tér nr. 23 și că e un simplu funcționar de postă.

Am istorisit întreagă afacerea, precum s'a întâmplat.

Ioachim Pop, învățător.

Din public. *)

Dare de seamă și mulțumită publică.

M. On. Domn Petru Călcianariu din Budapesta, din incidentul sârbării mărețe a iubilului bravilor frați din Brașov, dorind din inimă ca și gimnasiul nostru din Brad, să se completeze la 8 clase, trimite în scopul acesta, — în numele d-sale și a st. d-sale soție 10 cor., deobligându-se totodată a completa această sumă la 100 coroane.

Pentru această faptă nobilă donatorilor li-se esprimă călduroasă mulțumită.

Servească această faptă nobilă de exemplu de imitare tuturor bărbatilor iubitori de neam și de cultură, și scopul marelui și mult dorit se va ajunge în scurt restimp!!

Direcțiunea gimnasiului rom. gr.-or. Brad, în 8 Iulie 1900.

Georgiu Părau, dir. gimnas.

*) Pentru cele publicate în rubrica aceasta redacțiunea nu e responsabilă.

Meseriași și neguțătorii noștri.

— Din „Foaia Poporului”. —

Înștiințările dela iubiiții noștri meseriași și comercianți ne vin într-una. Ne bucurăm de această mișcare, din care, după cum nădejduim, se vor desvolta lucruri foarte bune și mult folositoare pentru clasa noastră de mijloc. Lucru îmbucurător pentru noi este, că în toate părțile avem meseriași și neguțători; numărul lor s'a înmulțit în vremea din urmă în mod însemnat. Ei au acum cel mai bun prilej a se face cu toții cunoscători publicului românesc, care apoi, cunoscându-i, are sfânta datorie să-i sprijină, a lucra numai la meseriași români și a cumpăra numai din bolle românești.

Trebuie să pricepem odată, că numai așa putem exista ca popor, dacă ne vom prețui și sprijini puterile ce le avem, dacă ne vom sprijini noi pe noi, căci știut este, că Dumnezeu numai pe acela îl ajută, care lucră cinstit și se sprijinește el pe sine.

Eată un nou șir de înștiințări despre meseriași și neguțători, asupra cărora, ca și asupra celor publicați până aci, atragem deosebita luare aminte a cetitorilor noștri:

Meseriași.

În Cugir.

Subscrisul mi-am deschis atelierul meu de tâmplărie (mășerie) în comuna mare Cugir (comitatul Hunedoarei). Pregătesc tot felul de lucruri la zidiri și mobile, cu prețul cel mai moderat; pentru material bun și uscat garantez.

Simeon Herlea, măiestru tâmplar în Cugir, posta Jibot (ungurește Alkenyer).

În Bucerdea-vinoasă.

Subscrisul sunt măiestru faur în comuna Bucerdea-vinoasă (posta Teiuș); de altcum de loc sunt din Ighiu.

Pavel Bota, măiestru faur.

În Debeliacia.

(Torontál-Vásárhely).

Sunt locuitor în T. Vászárhely sau altcum zis Debeliacia în Bănat. Sunt croitor, sau după-cum zic în părțile aceste cabaniser, având postav adunat din Ardeal, lucrat în Căsnădie și din Vespriș, foarte potrivit și trainic de purtat. Negoțul meu, gata lucrat, după-cum se poartă în părțile acestea în toată vremea este de ajuns, și lucrat în mai multe feluri, cum cabanise așa dorace și cioareci — și anume lucrate după cererea și pofa mesterilor, cu cele mai ieftine prețuri. Cine are voe a se con-

vinge se poate adresa la subscrisul. Eu imi dau silința să îndeplinesc cât se poate mai bine pe toți mesterii în orice privință.

Hite Ocolisan, cabaniser în Torontál-Vásárhely.

În Saschiz.

Din Saschiz am publicat câțiva meseriași; acum ni-se scrie că mai sunt următorii acolo:

Tâmplari: Ioan Ciubeiu și Dumitru Ciubeiu. Ambii ne scriu, că sunt tâmplari (mășari) din 1897 în Saschiz și măiestria au învăț-o la măiestrul de tâmplărie N. Fleșer, de acolo.

Cojoacă: Ioan Muntean, face tot felul de lucruri de cojoacărie

Comercianți.

În Feleacul-săsesc.

Subscrisul locuitor în comuna Feleacul-săsesc, strada Siroerei (Sárvár) nr. casei 87 (posta ultimă Apanagyfalu, comitatul Solnoc-Dobăca), sunt proprietar de pământ; însă pe lângă aceea încă în anul 1898 Iunie 26, mi-am deschis o prăvălia (Szatocsüzlet), unde se vinde tot felul de mărfuri ce-s mai de lipsă pentru poporul dela sat, precum: slănină, brânză, făină, cu un cuvânt victuale, zăharuri de multe feluri, bomboane, oleiuri de mașini, păcură, lumini, apringătoare (lemnuse) mai de multe feluri; ferării în mic, precum cuie, feară de plug, furci de fer, mături mai de multe feluri; negoț cu ouă, trafic de sare și tăbac, oțet tare, (esență). Cafea de mai multe soiuri, orez, griz și alte feluri de lipsă pentru pregătirea mâncărilor.

Bercă de cusut și țesut, mărgela de cusut, pipe, țigarete, bumbac de urzit și bătut de mai multe specii, cartoane, satine, calmac, năframe de tot felul. Pentru scris tot ce e necesar. Opinci, curele, funii etc. Numai pentru beuturi spiritose nu pot căpăta licență nici într-un chip, deși mai de multe ori am făcut rugări la direcțiunea financiară.

Stefan Todoran, comerciant.

În Viștea-inferioară.

Subscrisul am în comuna noastră o fabrică de figle și sunt bine cercetat, am prăvălie cu tot felul ce trebuie la om în economia casei, precum: bumbacuri, ferării manufacturi și coloniale și a. l. Am cetit în rindurile trecute, că se plâng comercianții și meseriașii noștri, că sunt puțin cercetați; aceasta în unele locuri poate fi și din vina d-lor; eu mulțumesc publicului și aș dori să mă cerceteze și mai departe, tot ca până acum.

Dionisie Stanciu.

În Pustiniș.

La noi sunt 4 neguțători, dintre cari numai 1 e Român, ceilalți 3 Jidani. Dintre ei unul stă pe ducă. Bine i-ar păre comunei întregi, de i-ar ocupa locul un neguțător român. Se face cunoscut neguțătorilor români cari nu au locuri potrivite pentru boltă, să vină să cumpere locul lui Polac Filip de aici că e foarte potrivit de boltă și are toate licențele.

Eu subscrisul am bolta numai de 2 ani, îndemnat de „Foaia Poporului” am deschis-o. Spre vnzare am aproape toate, afară de tăbac și beuturi. Cerat-am drepturile și acestora, dar încă nu le-am câștigat. Din partea mușterilor sunt mulțumit, imi cercetează bolta.

Toșa Voicau, neguțător și econom.

În Ațel.

Subscrisul sunt neguțător român în comuna Ațel (în comitatul Târnavei-mari). Am în bolta mea de vândut următoarele: Bumbăcării albe și în colorii, bercă, pînă în colorii, cartoane de rochii, calmucuri, giolgiuri, mătăsării în colorii, năframi diferite calități etc. adecă, tot ce e de lipsă la sate se află în prăvălia mea.

Bolte străine se află trei și singur eu sunt neguțător român.

Mihail Barna, comerciant.

În Zgribesti.

Subscrisul sunt neguțător în comuna Zgribesti; am în bolta mea tot felul de specerie, am și licența de beuturi și tin tot felul de beuturi spirituoase, precum și vin și bere. În Dumineci taflu miei și oi, la sârbători mai mari și porci. Mai am și un concurrent jidan, dar' eu stau la loc mai potrivit decât el.

Afară de acestea am în arândă fabrica de cărămidă a lui Nicolae Olariu din Zorlențul-mic.

În fabrică se face cărămidă de zidit și țigla de acoperit casele, și fiindcă avem un pământ bun (galben-lutos) am isbutit a arde un material tare și bun, încât publicul din apropiere este foarte îndestulat cu materialul meu; rog deci onor. public care încă n'a cumpărat material din fabrica mea, să caute și se va convinge că e mai bun și mai solid decât la ori-care fabrică din apropiere.

Petru Panga, neguțător.

În Frata.

Sunt neguțător în Frata-de-Câmpie (Magyar-Fratta), într-o comună curat românească; am bolta mea proprie și am de vândut tot felul de speceriuri, manufacturi, ferării etc. Am licență de tot felul de beutură; mă neguțătoresc și cu ouă și cu bucate; ouăle le vând la un Jidan în Cluj, care le trimite mai departe și lucră mai în mare; treaba nu-mi prea place, că mi-le plătește cu vrea el, am probat într'un alt loc și tot

de Jidan am dat, tot pe placul lui le-a luat, nu pe al meu; le-aș trimite eu la mână primă, dar' nu am cunoștință și mi-e teamă că nu voiu ave nici bani, nici negoț.

În Frata nu mai sunt neguțători români și în jur mai este numai unul în depărtare, în Sârmașul-de-Câmpie, cu numele Pompei.

În comuna mea sunt 5 neguțători, dintre cari numai eu sunt Român; ceilalți 4 sunt Jidani. În mijlocul lor cam greu o duc de un timp încoace, fiindcă Jidanii sunt maghiarisați, s'au lipit cu vorbe dulci de antistia comunală și poporul român.

Sunt negustor de 14 ani și acum o duc mai cu greu, ca totdeauna, fiindcă Ungurii și Jidanii mă pismuesc, pentru-ce le-am luat comerțul noi Români, pentru-ce mi-am făcut stare.

Gregoriu Avram, comerciant.

Industriași și neguțători români în Viena.

În cel mai de frunte oraș al monarhiei — în Viena cea minunată, și-au făcut casă și masă o mulțime de industriași și meseriași români. Alături cu neamurile străine, bravii Români prin muncă cinstită și zel neobosit își poartă cu multă isbândă industria și neguțătoria de care s'au apucat.

Dăm aici lista alor 24 industriași și neguțători români așezați în Viena și când îi arătam ca pildă de îmbărbătare și dovadă de pricepere pentru neguțătorii și industriași români, îi recomandăm obștei românești cu toată căldura.

De câte-ori vre-un român se va abate pe la Viena, să-și împlinească lipsele dela frații noștri a căror listă o lăsăm să urmeze aici:

Ioan Ardelean, friseur de curte, I. Kärthnerstrasse nr. 36.

Demitriu Aldan, friseur, VII. Siebensterngasse nr. 39.

Vincențiu Ardelean, friseur, I. Schullerstrasse nr. 6.

Stefan Bucur, friseur, VII. Neubaugasse nr. 32.

Dimitrie Chelep, restaurateur, VI. Gumpendorferstrasse nr. 87.

George Davidescu, corsetar, X. Quellengasse nr. 16.

Mihail Epure, friseur, II. Taborstrasse nr. 43.

Ioan Georgeovan, friseur, VI. Magdalenenstrasse nr. 36.

Dumitru Mihailescu, comerciant, agent, III. Kegelgasse nr. 7.

Milan Milcovits, comerciant, „Palais des diamants”, I. Kärthnerstrasse nr. 21.

Teodor Merzin, friseur, I. Judenplatz nr. 7.

Ioșif Nicolescu, friseur, III. Am Heumarkt nr. 23.

Alexandru Petcu, friseur I. Naglergasse nr. 4.

Sadiq Popovici, comerciant de covoare de Persia, I. Schullerstrasse nr. 1.

Cornel Pelrescu, friseur, VI. Gumpendorferstrasse nr. 65.

N. Panaiot, neguțător de ploiere, VIII. Alserstrasse nr. 35.

George Stefan Popovici, friseur, II. Wallensteinstrasse nr. 14.

George Stefan, comerciant, VII. Zieglergasse nr. 25.

Petru Simon, friseur, VIII. Buchfeidgasse nr. 8.

Alexandru Șerban, măsar, V. Wildenmannngasse nr. 3.

Elisa Trnka, negustorie de muzicalii, X. Himbergerstrasse.

Ioan Ursu, friseur, II. Staatgutgasse nr. 22.

Orest Unguran, friseur, I. Laurenzbergergasse nr. 4.

Maxim Vulcu, mecanic, X. Sime-ringerstrasse nr. 154.

Trebuiețe de-ale meseriașilor și comercianților noștri.

În atelierul de tâmplărie a maijos isălitului se primesc doi învățători cu purtare bună, dela 13—15 ani. Doritorii să se adreseze la

Simeon Herlea, măiestru tâmplar în Cugir (p. u. Alkenyer).

Cine are lipsă de calfă de ferar, să se adreseze la Ioanichie Mărginean, calfă de faur în Chintău (ung. Kajántó) posta Cluj (Kolozsvár). Să recomandă de bun lucrător.

Sosiți în Sibiia.

La 6 August n. 1900.

Hotel „Imperatul Romanilor”: Raab, locotenent din Bistrița; Janek, sublocotenent din Budapesta; Dr. Schuller, medic din Neustadt; Peringer, rector din Agnita; Todor, oficial din Medias; Klanberg, oficer de rezervă, Merza profesor, Bruker, advocat, Böhm cu familia, din Cluj; Anastasiad cu familia, Zacharie cu familia din București, privatieri; Nussberger din Viena, Wagner din Gossnitz, Klein, Takács, din Budapesta, Endres, din Brünn, comercianți.

Hotel „Neurhrer”: D-na Bernhardt, d-na Gastler, d-na Racz, privatieri din Cluj; Acker primar din Orăștie; Lendvay, protopretor din Sighișoara.

Hotel „Meltzer”: Rusar, proprietar din Mindszent; d-na Dora Herosta, privatieră din Seul-mare; Poklossy, major din Streaza; Szoukup din Hatge, Elek, din Oradea-mare, oficiali; Pop din Budapesta, Sándor din Sôvár, Fügler, Molnár, din Budapesta, sublocotenenți; Berköles, ospătar din Hatge; Prescurea cu soția, notar din Voila.

Pentru redacție și editură responsabile: Andreiu Balțeg. Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: Iosif Marschall.

Academia comercială din Graz

instituit de învățământ public, sub jurisdicțiunea directă a Ministerului de Instrucțiune, subvenționat de la stat, în rang cu școlile medii superioare, ai cărui absolvenți se bucură de dreptul voluntariatului de un an.

La 17 Septembrie a. c. se începe al 38-lea an școlar. Se primesc absolvenți ai școlilor medii inferioare și școlilor civile. Cei cari în 1900 intră în primul curs, pot absolva institutul în trei ani. Pentru aspiranți de primă, mai slab clasificați, se întreprinde separat o clasă de pregătire. Fiindcă toate academiile comerciale vor fi treptat completate la patru ani de cursuri, clasa de pregătire în 1900—1901 e instituită în scopul, ca ea să corespundă fizioarei prime clase și să facă posibilă intrarea imediată a elevului în cursul al doilea al școlii de patru clase.

Cu institutul e înscris un curs de abiturienți, de un an (se începe la 1 Octombrie) pentru absolvenți ai școlilor medii superioare, cari voiesc să se dedice carierei comerciale ori industriale, sau ca studenți superiori (juriști) voiesc să-și lărgască cunoștințele amărut spiritului timpului.

Se vor ține și cursuri libere de durată jumătate an pentru bărbați și separat pentru femei.

Prospecte trimite și informațiuni mai de aproape, chiar și cu privire la încuierarea elevilor, dă biroul direcțional în Graz, Kaiserfeld 25.

I. Berger, director.

[259, 8—8]

Din editura „Tipografiei”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei”

1. Pădureanca. Novellă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu preț redus de 40 cr. sau 1 leu la 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipăruș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 30 bani.
7. Tein legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
8. Colăcișul. Obiceiurile țărănilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndrăcniul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
13. Răstăm de mamă. Legendă populară din gurile Născudului. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Bunica de Bojana Némecová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu 80 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghiduri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
18. Căldăruga cu trei picioare. Poveste francească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genovay. Un exemplar 16 bani.
19. Căpșoacă. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un peșteră îndrăcni. Novellă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 8 bani.
21. Prietenul meu Vântur-Teard. Din novelele californice ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
22. Scăpătarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Legea veterinară

atât de mult folosită de tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce i-se dau cu privire la: pasapoarte, tîrguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folosite. Cartea se numește

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor și cele mai de lipsă cunoștințe despre

LEGEA VETERINARĂ

(Lecuirea vitelor)

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE) stănd cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediția II. revizuită — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului.

Anunț.

La subscrierul e vacant postul de **practicant de notar**. Salar lunar 60 coroane, pentru aceia cu praxă și un venit lateral lunar de 10—20 cor.

Însuare până în 15 I. c.

[277] 2—3

Procopiu Herlea,

notar comunal în Cugier.

Înștiințare.

Subscrierul fac cunoscut P. T. publicului, că mi-am strămutat locuința din Burgergasse nr. 20 în **Reissenfelsgasse nr. 15.**

Cu distinsă stimă: [281] 1—3

Carl Bespaletz,

întreprinzător de clădiri, estimator de realități judecătorești jurat.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Se află de vânzare:

HOMO SUM.

ROMAN

DE

GEORGE EBERS.

Prețul 2 cor. sau 2 lei 50 bani.

Comandă se pot face la

„Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Studii Literare

de

Teodor Raica,

profesor de liceu.

Cuprinzând:

0 gramatică-parodie.

Veacul al XVI-lea.

Codrul frate cu Românul.

Monografia prepoziției „de”

O carte de mare preț pentru toți profesorii, dascălii și cărturarilor români.

Prețul numai 1 cor. 50 bani.

Se poate procura dela

„Tipografia”,

societate pe acțiuni în Sibiu.

La „Tipografia”, societate pe acțiuni

în Sibiu se află de vânzare:

Lupta pentru drept

de

Dr. Rudolf de Jhering

traducere

de **Teodor V. Păcățan.**

Prețul 2 coroane.

Această carte ar trebui să o citească și studieze

— **fiecare Român,**

— **luptător pentru**

— **dreptul național.**

Se de află vânzare la

„Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu

Cartea

Stuparilor săteni

de

Romul Simu, Învățător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiului”

Prețul 70 bani plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei cărți folosite a umplut un gol adăsc simțit la literatura stuparilor. Broșura este scrisă pe un frunză învâțat, stupar priceput. Ea tragează pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii pentru școlile noastre de tot soiul.

Se vinde la

„Tipografia”,

societate pe acțiuni în Sibiu.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marshall.

Seson de primăvară și de vară 1900.

Stofe veritabile de Brünn.

Un coupon în lungime de **3.10 m.**, dând un complet rind de haine bărba-
tești (roc, pantaloni, vestă)
costă numai

fl. 2.75, 3.70, 4.80 din bună
„ 6.— și 6.90 din mai bună
„ 7.74, din fină
„ 8.65 din mai fină
„ 10.— din cea mai fină

lană de oaie

Un coupon pentru un rind de haine negre de salon fl. 10.—, cum și stofe de pardesiu, postav de turiști, cele mai fine sorte de camgarn etc. etc. trimite pe prețurile de fabrică de depozit de fabricate foarte bine cunoscut ca real și solid

Siegel-Imhof în Brünn.

Mustre gratis și franco. — Furnizarea conform mustrelor garantată.

Avantajile clientelei private la comandarea stoffei direct dela firma de mai sus la locul fabricii, sînt foarte însemnate.

[169] 33—40

Ilustrații românești!

Cărți postale

cu

ilustrații românești

„...toate 'n tot
Frumoase cât eu nici nu pot
Mai frumoase s'-'mi socot —
Cu mintea mea,
in

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de **10 bani per bucată**

la

„Tipografia”,

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcel nr. 16.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

Descrierea Ardealului.

Cine voiesc să cunoască frumoasa țeară a **Ardealului**, și cu deosebire **Munții-Apuseni**, patria lui Horia și Iancu, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Mureșului, apoi

Zarandul și Munții-Apuseni,

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sînt facute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei.

Toate ziarele noastre au apreciat în cuvinte elogioase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română.

„Liga română”, scrie între altele:

Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl. Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicățiune unei trebuințe ce într-adevăr se simțea la noi. Sperăm, că publicul citor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.

Comandă se pot face la

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

„TIPOGRAFIA”, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuță,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

„Iubire”, *poesie* (1888—1895), editura Carol Müller 1896 cor. 3.—

„Dan”, *roman*, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) cor. 2.—

„Dan”, *roman*, Biblioteca pentru toți, 4 ori, editura Carol Müller 1896,

2 volume à 64 bani cor. 1.28

„Din goana vieții”, ediția III. (1895) cor. 3.50

„Din goana vieții”, (Biblioteca pentru toți, 3 ori), edit. C. Müller 96 b.

„Icoane sterse”, *nuvele*, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 32 b.

„Un an de luptă”, ed. C. Müller, 1896 cor. 2.50

„Cel mai nou volum de nuvele:

„In viltore”, *nuvele*, editura Miloyescu 1896 cor. 2.—

Comandele să se adreseze:

„Tipografia”, societate pe acțiuni, Sibiu.